

St. 1954.

eidem supra nominatę ec-
clesiae et Ōdalrico episcopo
suisque successoribus.

in proprium . . . imper-
petuum damus tradimus at-
que confirmamus, exceptis
his rebus u. s. w.

per praeceptum nostrę con-
firmationis contulimus.

habere visi sunt.

in . . . proprium ius et
dominium modis omnibus
transfundimus.

eo videlicet tenore.

DD. H. II.

20 predictę ecclesie . . .
et venerabili prenominate
ecclesie episcopo eiusque suc-
cessoribus.

89 in proprium damus re-
galique auctoritate largimur.

80 in proprium et in per-
petuum condonavimus.

4. 32. 48. 125 in proprium
donavimus.

20 exceptis tribus u. s. w.

51 per hoc regale prae-
ceptum licentiam concessimus
et hoc munus . . . contulimus.

2 habere visi sumus.

20. 77 visus est habere.

20. 67 in proprium ius
tradidimus.

92 in eius ius et dominium
transfundimus.

67 eo videlicet tenore (eo
tenore oft).

In den der Corroboratio vorangehenden Formeln ('Ut nullus' u. s. w., 'Siquis autem' u. s. w.), die auf italienischen Kanzleibrauch zurückgehen, verdienen nur zwei Ausdrücke besondere Beachtung: 'intromittere' ('inquietare molestare seu etiam intromittere'¹; in italienischen Urkunden pflegt an dieser Stelle 'disvestire' zu stehen) und 'sine supra dicti episcopi seu suorum successorum qui pro tempore fuerint gratis concessa licentia'. Dazu halte man in DH. II. 67: 'comitibus . . . praeter licentiam episcopi nihil se intromittentibus', aber auch DH. II. 85: 'sine licentia presentis episcopi et successorum eius qui pro tempore fuerint', ferner DH. II. 51: 'nisi cui praefatus abbas suique per tempora successores licentiam dederint' und DH. II. 80: 'extra voluntatem et licentiam predicti episcopi et successorum suorum'.

1) Das 'se' vor 'intromittere' hat vielleicht erst der Schreiber von St. 1954 ausgelassen.